

BOCHEN (10) *sb m*

o jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

sg G bochna (2). ◇ A bochen (4). ◇ L bochnie (1). ◇ pl G bochn(o)w (1). ◇ A bochny (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Uformowana bryła cheba, upieczona lub przygotowana do pieczenia; collyra, collyrida, panis Cn (10):

Wyrażenie: »bochen chleba« (9): Wezmi bochen chleba ciepłego *FalZioł* IV 35b; *Leop Ierem* 37/20; *BielKron* 329; Offa etiam, Nieyáka oŃobliwa potráwá z ciáfta/ z miodu/ z férá/ y z yáec vcziniona/ ná xtákt bochná chlebá vpieczona. *Mącz* 260d; Dayćie profszę (was kilká) bochnow chlebá ludowi *BudBib Iudic* 8/5, *1.Gen* 18/5, *1.Reg* 2/36; Czáfu iednego mátká iedná fyná mu przywiódłá wielkiego żárłoka/ ktory miał ducha obzárliwego/ ifz gdy ziadł trzy wielkie bochny chlebá/ [...] wšzytko co ziadł w wiátr obroćił *SkarŻyw* 35, 414.

Zwrot: »na bochny szczynić«: Pusula, tumefactio illa levis quae in coquendo pane solet assurgere, Kinienie chlebá gdy yuż ná bochny šzczinią álbo przilepká. *Mącz* 332d.

Synonim: *chlebica*.

KN